

Отгънътъ и разсипваніето тука си нѣмахъ мѣстото, защото трѣбаше само доброжелателство, твърда енергія и честность. Хора, които ся приклоняватъ съ благоговѣйно униженіе прѣдъ матеріалната сила, съ мжка разбиратъ всичкото величіе на мирнитѣ граждански доблести, защото не имъ вдъхватъ никакавъ страхъ, не ги заплашватъ съ стихійна опасность.

Само въ туй е причината, гдѣто Наполеоновци, Александровци, Тимуровци ся явяватъ въ въображеніето на хората точно и ясно исписани образи, подчинени на сила чудовишна и на всякой позната, — а пакъ Вашингтоновци, като нѣкакви си не ясни сѣнки безъ опрѣдѣленъ цвѣтъ. Военното мжжество всички разбиржтъ, а гражданското — само нѣкои си.

Американцитѣ послѣ смъртъта на Вашингтона въ прокламаціята, която извѣстяваше смъртъта на този единственъ чловѣкъ, тѣй го характеризировали: »првъ на войната, првъ на миртъ, првъ въ сърцата на съотечественницитѣ си.«

Когато Вашингтонъ пристигна въ Бостонъ за да командува Массачусетската армія, той намѣрилъ всичко само 14,000 души, не добрѣ въоружени и не добрѣ облѣчени. И тѣзи ше! а хора била длъжна да ся бори съ добрѣ сформирована, многобройната армія, провождана отъ Англія. Парламентътъ провождалъ въ Америка 28.000 матроси и нѣши войскари 55.000.

Спорѣдъ пріетійтъ обичай въ Англія Парламентътъ възложилъ командуваніето на испроводената войска на най-старійтъ отъ генералитѣ; а той бѣше Олторнъ, основателтъ на Георгія (область).

За чуденіе, старецътъ пріель поржчваніето, но съ туй условіе, шото да му даджтъ потребната подпорка. Обѣшали му войска и силенъ флотъ: »Защо е всичко туй, отговорилъ той, — азъ ся наемамъ за работа безъ да ся нуждаѣмъ нито отъ единъ войникъ, нито отъ единъ корабъ. Опълчомошете мя само като отидж на мѣстото да увѣрѣжъ колониститѣ, че вѣй ше имъ дадете справедливость. Азъ знамъ Американцитѣ и мож да увѣрѣжъ Н. Величество, че у него нѣма подданници по-покорни и по-послушни на законътъ. Като имъ сторите справедливость, вѣй можете да ся облѣгате на покорноста имъ; но съсъ сила вѣй никога нѣма да ги подчините.«